

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Рехж. 452/14
18.3.2015. године
НОВИ САД

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Ђуре Тамаша, председника већа, Милене Ковачевић и Љиљане Цицмил, чланова већа, у правној ствари предлагача **А. Г.** из Републике Х., Л.,, против противника предлагача **Р. С.**, коју заступа законски заступник В. ј. т. у С. М., ради рехабилитације пок. М. Ј.1, длучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици бр. Рех.164/14 од 20.10.2014. године, у нејавној седници већа од 18.3.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Жалба предлагача се **ОДБИЈА** и решење Вишег суда у Сремској Митровици бр. Рех. 164/14 од 20.10.2014. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаним првостепеним решењем је одбачен захтев за рехабилитацију пок. М. Ј. од оца Л. рођеног године у Е. а преминулог године у А., поднет од стране предлагача А. Г. из Л., дана 2.7.2014. године, а допуњен дана 25.7.2014. године.

Против наведеног решења предлагач је изјавила благовремену жалбу, којом према истакнутим наводима побија решење због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитавши побијано решење у границама жалбених и разлога на које другостепени суд пази по службеној дужности, у смислу чл. 386. у вези чл. 402. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) у вези чл. 30. ст. 2. ЗВП („Службени гласник СРС“, бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 85/2012, 55/2014 и 6/2015), овај суд је установио да је **жалба предлагача неоснована**.

Супротно неоснованом жалбеном указивању, побијано решење није захваћено битном повредом поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 7. ЗПП, на коју другостепени суд пази и по службеној дужности, и ст. 2. тач. 12. истог члана, јер су неосновани жалбени наводи да је предлагач била ускраћена за могућност да добије информацију на којој се темељи одбацивање предлога и могућност да исту демантује или подастре доказ, као и да је решење донето на темељу имагинарног разлога, јер се у образложењу не наводи разлог одбацивања предлога.

Ово због тога што су сви докази релевантни за доношење одлуке укључујући и решење бр. Рех. 2/12 од 16.5.2013. године и решење бр. Рехж. 143/13 од 17.9.2013. године изведени у поступку тако што су прочитани на рочишту одржаном 20.10.2014. године на коме је предлагач била присутна, те је имала могућности да расправља и о тим доказима, а побијано решење садржи довољне и јасне разлоге о битним чињеницама на којима се заснива одлука, непротивречне садржини изведених доказа, као и разлоге за доношење одлуке, тако да се у жалбеном поступку може испитати

правилност примене процесног и материјалног права и утврђеног чињеничног стања на коме је засновано побијано решење, које ни жалба не доводи у сумњу.

Према чињеничном утврђењу и образложењу побијаног решења, предлагач А. Г. је ћерка М. Ј.2 који је преминуо током II светског рата под непознатим околностима и А. М. рођ. Ј., а њени деда и баба по оцу су М. Ј.1 рођен године од оца Л., у Е., који је преминуо године у А. и М. М. рођ. А. његова супруга.

У овом поступку предлагач је захтевала рехабилитацију свог деде наведеног М. Ј.1 бог тога што је био лишен права на имовину из националних разлога зато што је био Н., што произлази из достављеног Записника Комисије за конфискацију имовине Н. при Среском народном одбору у Сремској Митровици бр. 124/1 од 20.12.1945. године и Одлуке исте Комисије бр. 124/1 од 1.1.1946. године, којима је имовина М. Ј.1 д оца Л. и имовина М. М. рођ. А. обоје из К., кућни бр. ... уписана у зкњ. ул. бр. .. к.о. К. конфискована у корист ФДЈ.

Првостепени суд је утврдио да је решењем истог првостепеног суда бр. Рех. 2/12 од 16.5.2013. године одбијен као неоснован захтев предлагача М. Ђ. И. и М. Ђ. С. оба из К. поднет 10.1.2012. године, за рехабилитацију истог М. Ј.1 д оца Л. и М. М. рођ. А., обоје из К., којима је повређено право на имовину јер им је истом Одлуком Комисије за конфискацију имовине Н. Сремска Митровица бр. 124/1 од 1.1.1946. године са претходно сачињеним записником од 20.12.1945. године конфискована имовина уписана у зкњ. ул. бр. ... к.о. К., које одлуке су приложене спису тог предмета, а које решење је постало правоснажно 17.9.2013. године, и потврђено је решењем Апелационог суда у Новом Саду бр. Рехж. 143/13 од 17.9.2013. године (у делу којим је усвојен захтев за рехабилитацију других лица тражену у том поступку).

Следом утврђења да је поступак по захтеву за рехабилитацију пок. М. Ј.1 д оца Л. већ правоснажно окончан ранијим правоснажним решењем бр. Рех. 2/12 од 16.5.2013. године, првостепени суд је закључио да су се стекли услови да се захтев за рехабилитацију пок. М. Ј.1 овом поступку одбаци јер је ствар правоснажно пресуђена.

Не спорећи да су предлагачи у поступку бр. Рех. 2/12 С. и И. М. прауници њеног деде Ј. М.1 а кога она такође тражи рехабилитацију у овом поступку, преко њихове бабе која се удала за С. М. и чији син је био Ђ. М., који је отац поменутих предлагача, предлагач у овом поступку А. Г. у жалби побија првостепено решење истицањем становишта да она као наследник свог деде има право на независан процес његове рехабилитације, тако да се исти не повезује са пређашњим процесом, за који сматра да је неосновано покренут, јер је по њој она једини законски наследник свога пок. деде Ј. М.1 да стога то право припада искључиво њој.

Наведено становиште жалбе је погрешно, из разлога што према чл. 7. тач. 2. Закона о рехабилитацији након смрти лица чија се рехабилитација захтева јер је лишено живота, слободе и других права у условима из чл. 1. тог закона, захтев за његову рехабилитацију имају право да поднесу сви његови потомци, дакле и унучи и прауници једнако и под једнаким условима, те су и предлагач у овом поступку која је унука М. Ј.1 предлагачи у претходном поступку који су његови прауници, овлашћени на подношење захтева за његову рехабилитацију по наведеном пропису.

Погрешно је и жалбено становиште предлагача да она има право на независан процес рехабилитације свог деде, и правилан је закључак првостепеног суда да су испуњени услови да се њен захтев одбаци, из разлога што је о захтеву за рехабилитацију истог лица већ правоснажно одлучено у претходном описаном поступку бр. Рех. 2/12 који је вођен по предлогу његових прауника С. и И. М.

Сходно чл. 14 Закона о рехабилитацији, поступак за рехабилитацију спроводи се по одредбама напред наведеног Закона о ванпарничном поступку, и према чл. 30 ст. 2 тог закона, сходном применом наведеног Закона о парничном поступку, који у чл. 294. тач. 4) прописује да по претходном испитивању тужбе суд доноси решење којим се

тужба одбацује ако утврди између осталог да је ствар правноснажно пресуђена, у члану 359. ст. 1 да пресуда која више не може да се побија жалбом постаје правноснажна, у ст. 2. да суд током целог поступка по службеној дужности пази да ли је ствар правноснажно пресуђена и ако утврди да је парница покренута у захтеву о коме је већ правноснажно одлучено одбациће тужбу, у чл. 360. ст. 1. да правноснажна пресуда делује само међу странкама, али у ст. 2. да правноснажна пресуда делује и према трећим лицима због природе спорног права или правног односа, правног односа који постоји између странака и трећих лица, или ако је то прописано законом.

Наведеним одредбама спречава се доношење различитих пресуда, односно решења о истом захтеву, до чега би могло доћи уколико би се водило више парница, односно ванпарничних поступака о истом захтеву између истих странака у поступку, или других лица која имају право да покрену судски поступак о истим захтеву, зато што према њему имају исти правни положај, што и јесте разлог због кога и на њих делује судска одлука о том захтеву донета и у поступку у коме нису били странке, нити су морали да буду, зато што је природа захтева таква да више лица има право да га остварује у судском поступку али сви они не морају буду странке у том поступку, као што је случај са захтевом за рехабилитацију одређеног лица.

Из наведеног је несумњиво да се о захтеву за рехабилитацију истог лица због истих повреда његових права не може водити више посебних поступака по захтевима више овлашћених предлагача, у којима би могле бити донете различите одлуке о истом предмету тих поступака, и да се према свим овлашћеним предлагачима о таквом захтеву може донети само иста одлука, али да сви овлашћени предлагачи не морају учествовати у једином могућем судском поступку.

Због истог правног положаја свих овлашћених подносилаца према истом захтеву за рехабилитацију, о коме се може донети само једна и иста судска одлука, предлагачи који учествују у поступку рехабилитације једног лица због истих повреда његових права имају положај јединствених супарничара из чл. 210. у вези чл. 212. ЗПП, који се сматрају као једна парнична странка, а овлашћени подносиоци захтева за рехабилитацију који би били јединствени супарничари у том поступку, али у њему не учествују као предлагачи из било ког разлога, имају право да у том поступку учествују као умешачи са положајем јединственог упарничара, акле исто као да су у том поступку странке које су јединствени супарничари, с обзиром да према чл. 219. ст. 1. ЗПП ако правно дејство пресуде треба да се односи и на умешача, он има положај јединственог супарничара (чл. 210.), који према ст. 2. има право да изјави правне лекове и у парници у којој није учествовао без своје кривице.

Дакле, како на овлашћеног подносиоца захтева за рехабилитацију, који би у поступку о истом захтеву за рехабилитацију одређеног лица, али других предлагача, имао право да учествује као умешач са положајем јединственог супарничара, и зато се сматра као једна парнична странка са предлагачима који су покренули тај поступак, делује правноснажно решење о њиховом захтеву донето у том поступку, стога је ствар пресуђена тим решењем у том поступку правноснажно пресуђена и према њему, што спречава вођење новог поступка о истом захтеву за рехабилитацију по његовом предлогу у смислу чл. 359. ст. 2. и 294. тач. 4. ЗПП.

Из наведених разлога, законом овлашћени подносилац захтева за рехабилитацију одређеног лица због одређених повреда његових права, дејство раније донетог правноснажног решења о одбијању истог захтева за рехабилитацију донетог у поступку који су водили други предлагачи, не може отклонити вођењем новог судског поступка о истом захтеву за рехабилитацију. Он своје законско право на подношење истог захтева за рехабилитацију из чл. 7 тач. 2) Закона о рехабилитацији може остварити само у истом поступку рехабилитације, процесним средствима која по чл. 219 у вези са чл. 210 и 212 ЗПП и другим одговарајућим одредбама ЗПП и ЗВП, стоје на располагању умешачу са положајем јединственог супарничара у том поступку, под условом да у том поступку није учествовао као предлагач без своје кривице. Које од могућих процесних средстава ће моћи да употреби зависи од стања у коме се налази тај поступак у време када то лице жели да ступи у поступак као умешач, а њихово повољно дејство ће се односити и на предлагаче који су већ учествовали у поступку.

Из наведених разлога је захтев предлагача у овом поступку правилно одбачен због правноснажно пресуђене ствари, без обзира што се првостепени суд у побијаном решењу очигледном омашком у писању уместо на релевантни чл.294. тач. 4. ЗПП позвао на чл. 279. ст. 1. тач. 4. претходно важећег ЗПП који садржи исте одредбе.

Из наведених разлога и сходно чл. 401. тач. 2. у вези чл. 402. и 390. ЗПП, у вези чл. 30. ст. 2. ЗВП одлучено је као у изреци овог решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ЂУРА ТАМАШ с.р.

з.т.о.

БЕЛЕШКА О ВЕЋАЊУ И ГЛАСАЊУ

Дана: **18.3.2015.** године

Председник већа: Ђура Тамаш

Члан већа: Милена Ковачевић-судија **известилац**

Члан већа: Љиљана Цицмил

Записничар: Ибоја Рат

Сарадник:

ОДЛУКА ЈЕ ДОНЕТА ЈЕДНОГЛАСНО

Записничар

Чланови већа:

Председник већа:

.....

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ

Рехж. 452/14

18.3.2015. године

НОВИ САД

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Ђуре Тамаша, председника већа, Милене Ковачевић и Љиљане Цицмил, чланова већа, у правној ствари предлагача **АЛДЕХАИДЕ ГРАЧАНИН** из Републике Хрватске, Липовац, Б. Радића 20, против противника предлагача **РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**, коју заступа законски заступник Више јавно тужилаштво у Сремској Митровици, ради рехабилитације пок. Матес Јакоба, одлучујући о жалби предлагача изјављене против решења Вишег суда у Сремској Митровици бр. Рех.164/14 од 20.10.2014. године, у нејавној седници већа од 18.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Жалба предлагача се **ОДБИЈА** и решење Вишег суда у Сремској Митровици бр. Рех.164/14 од 20.10.2014. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаним првостепеним решењем је одбачен захтев за рехабилитацију пок. Матес Јакоба од оца Леополда рођеног 25.07.1877. године у Ердевику а преминулог 12.07.1955. године у Аустрији, поднет од стране предлагача Алдехаиде Грачанин из Липовца, дана 2.07.2014. године а допуњен дана 25.07.2014. године.

Против наведеног решења предлагач је изјавила благовремену жалбу, којом према истакнутим наводима побија решење због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитавши побијано решење у границама жалбених и разлога на које другостепени суд пази по службеној дужности, у смислу чл.386. у вези чл.402. ЗПП-а и у вези чл.30. ст.2. ЗПП-а, („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), овај суд је установио да је жалба предлагача неоснована.

Супротно неоснованом жалбеном указивању, побијано решење није захваћено битном повредом поступка из чл.374. ст.2. тач.7., на коју другостепени суд пази по службеној дужности и ст.2. тач.12. ЗПП-а, па су неосновани жалбени наводи да је предлагач била ускраћена за могућност да добије информацију на којој се темељи одбацивање предлога и могућност да исту демантује или подастре доказ, као и да је решење донето на темељу имагинарног разлога јер се у образложењу не наводи разлог одбацивања предлога.

Ово због тога што су сви докази који су изведени у току поступка укључујући и решење бр. Рех.2/12 од 16.05.2013. године и решењем Рехж.143/13 од 17.09.2013. године прочитани на рочишту 20.10.2014. године на коме је предлагач била присутна, те имала могућности да расправља и о тим доказима, а решење побијано садржи јасне и довољне разлоге сагласне стању у списима и садржини изведених доказа, тако да се у жалбеном поступку може испитати правилност примене процесног и материјалног права и утврђеног чињеничног стања на коме је засновано побијано решење.

Према чињеничном утврђењу и образложењу побијаног решења предлагач Алдехаиде Грачанин је ћерка Матес Јакоба који је преминуо током другог светског рада под непознатим околностима и Анице Матес рођ. Јакшић, а њени деда и баба по оцу су Матес Јакоб рођен 25.07.1877. године и Ердевику од оца Леополда који је преминуо 12.07.1955. године у Аустрији и Матес Магдалена рођ. Акерман његова супруга.

У овом поступку предлагач је захтевала рехабилитацију свог деде Матес Јакоба који је био лишен права на имовину из националних разлога јер је био немац, што произлази из достављеног записника Комисије за конфискацију имовине немаца при Среском народном одбору у Сремској Митровици бр.124/1 од 20.12.1945. године и одлуке исте Комисије бр.124/1 од 1.01.1946. године, којима је имовина Матес Јакоба од оца Леополда и имовина Матес Магдалене рођ. Акерман обоје из Кузмина, кућни бр.477 уписана у зкњ.ул.бр. 52 к.о. Кузмин конфискована у корист ФДЈ.

Првостепени суд је утврдио да је решењем истог првостепеног суда бр. Рех.2/12 од 16.05.2013. године одбијен као неоснован захтев предлагача Мергл Ђуре Ивице и Мергл Ђуре Стевана оба из Кузмина поднет 10.01.2012. године, а за рехабилитацију Матес Јакоба од оца Леополда и Матес Магдалене рођ. Акерман обоје из Кузмина којима је повређено право на имовину јер је одлуком Комисије за конфискацију имовине немаца Сремска Митровица бр.124/1 од 1.01.1946. године са претходно сачињеним записником од 20.12.1945. године конфискована имовина уписана у зкњ.ул.бр. 52 к.о. Кузмин, које одлуке су приложене спису тог предмета, а које решење је постало правоснажно 17.09.2013. године.

Следом утврђења да је поступак по захтеву за рехабилитацију пок. Матес Јакоба од оца Леополда већ правоснажно окончан у предмету бр. Рех.2/12 решењем од 16.05.2013. године која је постала правоснажна 17.09.2013. године првостепени суд је закључио да су се стекли услови да се захтев за рехабилитацију пок. Матес Јакоба, у овом поступку одбаци јер је ствар правоснажно пресуђена.

Не спорећи да су предлагачи у поступку бр. Рех.2/12 Стевица и Ивица Мергл прауници њеног деде Јакоба Матеса за кога она такође тражи рехабилитацију у овом поступку, преко њихове бабе која се удала за Стевана Мергл и чији син је био Ђуро Мергл, ко је и отац поменутих предлагача предлагач у овом поступку у жалби сматра да има право на независан процес рехабилитације, тако да се исти не повезује са предјашњим процесом за који сматра да је неосновано покренут јер је по њој она једини законски наследник свога пок. деде Јакоба Матеса и да то право припада искључиво њој.

Наведено на становиште жалбе је погрешно, из разлога што према чл.7. ст.2. Закона о рехабилитацији након смрти лица чија се рехабилитација захтева односно лица које је лишено живота, слободе и других права у условима из чл.1. тог Закона захтев за његову рехабилитацију имају право да поднесу сви његови потомци, дакле

и унуци и прауници једнако и под једнаким условима, те су и предлагач у овом поступку која је унука Матес Јакоба и предлагачи у претходном поступку који су његови прауници, овлашћени на подношење захтева за његову рехабилитацију.

Погрешно је и жалбено становиште предлагача да она има право на независан процес рехабилитације свог деде, и правилан је закључак првостепеног суда да су испуњени услови да се њен захтев одбаци, из разлога што је о захтеву за рехабилитацију истог лица већ правноснажно одлучено у претходном описаном поступку бр. Рех.2/12 који је вођен по предлогу његових прауника Стевице и Ивице Мергл.

Према чл.14. Закона о рехабилитацији који прописује правила поступка за рехабилитацију о захтевима за рехабилитацију лица из чл.1. ст.1. тач.3. и 4. тог Закона, дакле лица која су лишена живота, слободе или других права судском или административном одлуком органа Републике Србије или војних и других југословенских органа као што је овде случај суд одлучује у двостраначком поступку у коме као други учесник у поступку обавезно учествује Република Србија коју заступа надлежни виши јавни тужилац, све по правилима ванпарничног поступка а чл.30. Закона о ванпарничном поступку у ст.1. прописује да се по одредбама првог дела тог Закона поступа у свим питањима која посебним поступцима садржаним у том закону нису друкчије уређена, као и у другим ванпарничним стварима, за које посебним законом нису уређена правила поступања, а у ст.2. да се у ванпарничном поступку сходно примењују одредбе Закона о парничном поступку ако тим или другим законом није друкчије одређено.

Према чл.3. ст.1. ЗВП, учесник у ванпарничном поступку је лице које је поступак покренуло, лице о чијим се правима или правним интересима одлучује у поступку, а према ст.2. предлагач је лице односно орган по чијем предлогу је поступак покренут а противник предлагача је лице према коме се право или правни интерес предлагача остварује и према чл.30. ЗВП-а, на та лица се сходно примењују одредбе ЗПП-а које регулишу положај, овлашћења и дужности странака у парничном поступку и других учесника у парничном поступку.

Према чл.294. тач.4. ЗПП-а по претходном испитивању тужбе суд доноси решење којим се тужба одбацује ако утврди између осталог да је ствар правноснажно пресуђена.

Када је ствар правноснажно пресуђена регулишу одредбе ЗПП-а поднасловом 6. Правноснажност пресуде у глави 25. ЗПП-а поднасловом пресуда, тако што између осталог ст.1. чл.359. прописује да пресуда која више не може да се побија жалбом постаје правноснажна, а ст.2. да суд током целог поступка по службеној дужности пази да ли је ствар правноснажно пресуђена и ако утврди да је парница покренута у захтеву о коме је већ правноснажно одлучено одбациће тужбу, а чл.360. у ст.1. да правноснажна пресуда делује само међу странкама, у ст.2. је правноснажна пресуда делује и према трећим лицима због природе спорног права или правног односа, правног односа који постоји између странака и трећих лица или ако је то прописано законом и ст.3. да правноснажност пресуде се везује за чињенично стање утврђено до закључења главне расправе.

Дакле, према чл.360. ст.1. ЗПП-а правноснажна пресуда по правилу делује само међу странкама, а то произлази и из одредаба чл.203. ЗПП-а, које регулишу постојање парнице у ст.3. тако да док парница тече не може се у погледу истог

захтева покренути нова парница међу истим странкама, а ако таква парница буде покренута суд ће тужбу да одбаци, што прописује и чл.294. тач.3. ЗПП-а.

Дакле према наведеним одредбама чл.360. ст.1. у вези чл.203. ст.3. ЗПП-а правноснажно пресуђена ствар постоји када је у парници између истих странака правноснажно пресуђено о истом тужбеном захтеву који се заснива на истом чињеничном основу.

Међутим, чл.210. у Глави 17. под називом супарничари прописује да ако по закону или због природе правног односа спор може да се реши само на једнак начин према свим супарничарима (јединствени супарничари) они се сматрају као једна парнична странка, тако да кад поједини супарничари пропусте неку парничну радњу, дејство парничних радњи који су извршили други супарничари се односи и на оне који те радње нису предузели.

Дакле, лица према којима би спор о одређеном тужбеном захтеву могао да се реши само на једнак начин да су сви учесници у парници се сматрају као једном парничном странком и називају се јединствени супарничари. Управо су то лица на које према чл.360. ст.2. делује правноснажна пресуда према којима због природе предмета спора спор може бити решен само на исти начин, па стога и ако нису нужни супарничари, па стога нису учествовали у поступку, на њих све једно делује правноснажност пресуде, која спречава вођење нове парнице о истим захтеву по њиховој новој тужби у смислу чл.359. ст.2. и 294. тач.4. ЗПП-а.

Несумњиво је да се о захтеву за рехабилитацију једног истог лица која се тражи због повреде једног истог права истом одлуком или поступком може одлучити само на исти начин без обзира које од овлашћених лица из чл.7. тач.2. Закона о рехабилитацији је покренуо поступак, али да није обавезно да сва лица која су овим чланом овлашћена учествују у поступку, већ је довољно да поступак покрене и води само једно од њих.

Према томе овлашћени подносиоци захтева за рехабилитацију нису нужни супарничари, али уколико су поднели предлог за рехабилитацију у истом поступку били би јединствени супарничари и сматрали би се као једна парнична странка па би на све њих деловала правноснажност решења, сходном применом напред наведених одредаба ЗПП-а.

Овлашћени подносилац захтева који није учествовао у поступку рехабилитације без обзира из којих разлога, те стога до правноснажности решења донетог у том поступку није се користио правом на предузимање процесних радњи у том поступку нити право на правно средство из чл.36. ст.2. Устава, а који несумњиво има правно интерес да у том поступку захтев за рехабилитацију буде усвојен, односно имао га је, и који би да је учествовао у поступку имао положај јединственог супарничара дејство правноснажног решења донетом у таквом поступку може да отклони само на начин на који би могао да га отклони и да је био странка у том поступку као јединствени супарничар, а за то има законску могућност да ступи у тај поступак као умешач са правним положајем јединственог супарничара, с обзиром да чл.219. ст.1. ЗПП-а прописује да ако правно дејство пресуде треба да се односи и на умешача, он има положај јединственог супарничара (чл.210.) а у ст.2. да умешач с положајем јединственог супарничара има право да изјави правне лекове и у парници у којој није учествовао без своје кривице, а коју врсту правног лека има право да изјави зависи од тога у којој фази се налази поступак у који жели да ступи како би

остварио своје право на расправљање у том поступку и на правно средство у том поступку, с тим што ће се дејство његових парничних радњи које евентуално предузме у том правцу односити и на оне јединствене супарничаре који су били учесници у поступку.

Дакле, када је поступак рехабилитације у коме лице које спада у круг овлашћених подносилаца захтева за рехабилитацију из чл.7. тач.2. Закона о рехабилитацији није учествовало, оно може поднети предлог за понављање поступка, уколико у поступку није учествовало без своје кривице у смислу чл.219. ст.2. ЗПП-а, по коме суд поступа на начин регулисан чл.29. Закона о ванпарничном поступку који прописује у ст.1. да ће се по предлогу за понављање поступка претходно поступити као по неблагоприятно поднесеној жалби, ако постоје услови из чл.21. тог Закона да другостепени суд одлучи и о основаности неблагоприятно поднесеној жалби, при чему чл.21. ст.3. истог Закона прописује да другостепени суд може из важних разлога одлучити и о неблагоприятно поднесеној жалби, ако се тиме не вређају права других лица која се заснивају на том решењу, што је случај управо у поступку рехабилитације у коме је захтев за рехабилитацију одбијен, а пошто се одлучивањем и о неблагоприятно поднесеној жалби против таквог решења не вређају права других лица која се заснивају на том решењу, јер на таквом решењу се никаква права не могу ни заснивати, а разлог што лице које спада у круг овлашћених подносилаца захтева за рехабилитацију није учествовало у поступку и није могло да користи своја процесна права без своје кривице, између осталог ни своје уставно право на жалбу или друго одговарајуће правно средство је довољно важан разлог за такво одлучивање другостепеног суда.

Дакле према свему наведеном предлагач у овом поступку пошто на њега делује правноснажност решења којим је одбијен захтев за рехабилитацију истог лица због исте повреде права делује и према њему, сходно чл.359. ст.2. и 294. тач.4.ЗПП-а не може ту правноснажност отклонити вођењем новог поступка, него само на изложени начин у поступку у коме је то решење и донето.

Из тих разлога је захтев предлагача у овом поступку правилно одбачен, без обзира што се првостепени суд у побијаном решењу очигледном омашком у писању уместо на чл.294. тач.4. ЗПП-а позвао на чл.279. ст.1. тач.4. ЗПП-а који и не садржи никакве одредбе релевантне за одлучивање о дозвољености предлога односно тужбе у парничном поступку и процесним претпоставкама за поступање суда о предлогу односно тужби.

Из наведених разлога и сходно чл.401. тач.2. у вези чл.402. и 390. ЗПП-а, у вези чл.30. ст.2. ЗВП-а одлучено је као у изреци овог решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ЂУРА ТАМАШ с.р.

зто